

Spomienky na Afriku

Katarína Bachratá, Savio o.z

Po nočnom príchode do mesta nič nenasvedčovalo tomu, že sme v Afrike. Noc bola studená a všade vládol pokoj. Spoznať pravú atmosféru sa nám podarilo už na druhý deň ráno, keď nás zobudil nádherný spev za spievodu afrických bubnov. Chlapci zo saleziánskeho centra Bosco Boys slávili rannú omšu.

Známy film s Meryl Streep Spomienky na Afriku, odohrávajúci sa v Kene na predmestí Nairobi, poznajú snáď mnohí z nás. Vďaka novému projektu občianskeho združenia Savio som však mohla začiatkom decembra navštiviť Nairobi osobne a zazrieť tak atmosféru Afriky na vlastnej koži.

Nairobi, hlavné mesto Kene, sa v priebehu necelých sto rokov zmenilo z odľahlého železničného prekladiska na najväčšie mesto východnej Afriky. Moderná silueta mesta svedčí o jeho dôležitosti medzinárodného, politického, obchodného a kultúrneho centra a sídla nadnárodných spoločností. Pre návštevníkov, ktorí sem pricestujú alebo len odpočívajú medzi výletmi na safari, je hlavné mesto celkom príjemným pobytovým miestom. V nadmorskej výške 1660 metrov má Nairobi rovníkové, a teda po celý rok mierne podnebie. Komárov, ktoré roznašajú maláriu, je tu málo. To je veľké plus pre turistov.

Nairobi má, ako každé hlavné mesto, problémy s dopravou, pouličnou kriminalitou a rýchle rastúcou populáciou. Posledné odhady hovoria, že v jeho slumoch žije niečo cez dva mi-

lióny obyvateľov. Kibera patrí k vôbec najväčším slumom na celom svete. Nachádza sa len 5 km od centra mesta. Na rozlohe 2,5 štvorcových km tam žije podľa neoficiálnych odhadov viac ako osemstotisíc ľudí. Domy sú vystavané z vlnitého plechu a kartónového papiera. Spleť uličiek popri chatrčiach je z udowanej hliny, všade naokolo sa hromadí odpad a cítia zápach spoločných záchodov. Zlá výživa a nedostatočná hygiena sú dôvodom mnohých chorôb. Zdravie, škola či sociálne istoty sú veci, ktoré si tam môžu dovoliť len privilegovaní. Základné vzdelanie je v Kene bezplatné, no aj keď je škola zadarmo, nemôžu do nej chodiť všetci. Rodičia totiž často nemajú na topánky, školskú uniformu alebo ceruzky. Podobne je to aj so zdravotníctvom. Nemocnice v slumoch sú bez základného vybavenia, prístrojov a liekov.

Aj preto pôsobí v slumoch množstvo dobrovoľníckych a humanitárnych organizácií, ktoré pomáhajú ľuďom dosťať sa z biedy.

Saleziáni dona Bosca rozbehli v roku 1993 rehabilitačný program pre deti z ulice. Najskôr len formou víkendových programov v slumoch, neskôr začali otvárať vzdelávacie centrá. My zo Savia sme mali možnosť navštiviť niektoré z nich.

V rehabilitačnom centre Langhata prebieha neformálne vzdelávanie, kde sa deti po mesiacoch strávených na ulici učia civilizované sa správať a zaradiť sa do spoločnosti. Okrem toho majú zabezpečené ubytovanie a stravu. Neskôr môžu pokračovať v centre Bosco Boys. V internátnej škole tam žije a študuje celoročne takmer 200 detí a ďalšie denne dochá-



dzajú z príahlého slumu Kuwinda. Okrem školy a internátu sa v Bosco Boys nachádzajú aj dielne – zváračská, krajčírska, stolárska. A malá farma so záhradou a domácimi zvieratami. Produkty sa využívajú ako strava pre žiakov.

Savio za finančnej pomoci Slovak Aid podporilo v tomto centre projekt vybudovania stolárskej dielne. Cieľom je vyučiť mladých profesii, vďaka ktorej sa budú môcť uplatniť na pracovnom trhu. Tí šikovnejší môžu pokračovať vo vzdelávaní v centre Bosco Town, ktoré sme tiež mali možnosť vidieť. O duchovnú formáciu mladých a o propagačno-produkčné činnosť,

ako je vydávanie časopisov či rozhlasové vysielanie, sa stará ďalšie saleziánske centrum v Nairobi – DBYES.

V celej Keni žije viac ako 40 rasovo i kultúrne odlišných etnickej skupín. K najznámejším kmeňom patria Masajovia, skupina vysokých dedinských kočovníkov,

ktorí stále odolávajú zásahom modernej civilizácie. Svoje stáda dobytka strážia s oštepmi v ruke a nosia tra-



dičné červené plášte a šperky z farebných korálikov. Vďaka donovi Sebastiánovi z Bosco Boys sme mali možnosť navštíviť aj jednu z masajských dedín a nazrieť do nízkych kruhových chatrčí, ktoré stavajú z blata a kravského trusu. V malom priestore 2 x 2 metre žilo niekedy aj osem ľudí. Vnútro bolo zariadené veľmi skromne: v strede miestnosti ohnisko, po bokoch posteľ a zopár hrncov na varenie. Nič viac. Dospelí Masajovia sa nechcú fotografovať, sú odmietaví, zapôzujú vám len za úplatok. Deti sa však pred objektívom predvádzali a najväčšiu radosť mali, keď sme im ukázali záber vo fotoaparáte. Väčšina zážitkov a spomienok na Afriku sa však „odfotiť“ nedá.

V súčasnosti pôsobia v centre Bosco Boys v Nairobi dve dobrovoľníčky zo Slovenska, ktoré tam vyslalo občianske združenie Savio. Mária Sliacka vyučuje informatiku a Lucia Motýľová pracuje s deťmi v škôlke v slume Kuwinda. Touto cestou vás prosíme o modlitby za zdravie a silu pre ne v ich záslužnej práci.

Bližšie informácie aj o možnej podpore pre projekty Savio o.z. nájdete na www.savio.sk